

האמנית פראנס לרנר מציגה קבוצת רישומים לצד עבודת ברונוה אחת. הטכניקות ורות, אך לרנר מפיקה מהמתכת ומנגיעות הפחם על הנייר תמציתיות חומרית אחידה.

עבודת הברונזה בנויה מרמות גברית מרוששת ודפורמטיבית של קורבן פיגוע טרור. הגוף בנוי שסעים וקרעים של עלי מתכת. הגבר עירום, ואי ברמינו הזקוף הוא הפרט היחיד שלא ניזוק בוועה. הזקפה שעיצבה לרנר מרגישה עוד יותר את השבר ברגל, את העיוות הנורא בפנים ואת השריטות הקשות בעור הגב. הגבריות המתריסה לא עוזה לעולם בעת הפיצוץ, וכעת יכול רישומו להיוותר רק בזכרונם של מכיריו. לצד גוף הגבר הנבול ניצבת אמנם רמות נשית ובשמללה המתכתית "קריעת" אבל, אך היא מחוסרת ראש. חומר ורחני המנצנץ בחשכה מצפה את הפסלים ומגביר את אפקט האימה.

רישומיה של לרנר עדינים ושבריריים, אך מייצגים עמידות רבה יותר מפסלי הברונזה המתפוררים. טכניקת יצירתם מעניינת, ויוצקת לתוכם את עצם תהליך יצירתן.

לאחר שרשמה את הקווים הבסיסיים על גבי נייר, הכניסה לרנר את התוצאה לתמיסת מים שבה עורכב פיגמנט פחם. חלק גדול מהתבנית הציורית התפוגג כך במים, ולרנר נדרשה להדגיש את הקונטור שוב ושוב, לעתים בהוזה מכוונת שאיפשרה את הכפלת האימג'. הדמויות המופיעות בעבודותיה יצאו משום כך אניגמטיות, כמעט נעלמות בתוככי קווי הפחם המרובים. העיסוק באנטומיית האדם, כמו גם המעברים ההדרגתיים בין הדקע לדמות, מזכירים רישומים רנסנסיים, אך עיסוקה של לרנר בגוף האדם מכון להשגת תמציתיות רוחנית של האדם, ודוקציה גופנית ולא שקיפות ביולוגית. עיסוקה בעור האדם מכאיב. היא פוצעת את רימוייה בכדי לחשוף את שחבוי תחת קליפת האדם.

♦ יקריעה, פראנס לרנר, גלריה נחשון

דוד רפ